

Urania Bulletinen

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 13 – Vinter 2010

VINTER 2010

Å prøve noe nytt,
er å miste fotfestet for en tid.
Og ikke prøve,
er å miste seg selv.

..SÅ ØNSKER VI HVERANDRE EN FREDELIG JUL
OG ET GODT NYTT ÅR

LEDER

OVERMESTER HAR ORDET

Kjære alle mine Urania-søstre!

Ja nå er allerede desember-måned kommer over oss. Kaldt er det og kaldt vil det helt sikkert bli – brrrrrr. Trøst dere med – snart er det vår og sommer ☺.

Nå har vi også lagt bak oss nok en høsttermin. Dette har virkelig vært en termin hvor mye har skjedd. Vår kjære Urania har fått sin DSS – gratulerer så mye til deg Elna. Du står helt sikkert overfor mange nye og spennende oppgaver. Kjenner jeg deg rett så kommer helt sikkert mye av dette også Urania til gode ☺.

I tillegg så har vi hatt innvielse, gradspasseringer og til og med et foredrag. Kollegiet har virkelig hatt mye å henge fingrene i. En minneloge har vi også vært igjennom – men denne gang var det Caritas som var ansvarlig. For å være helt ærlig – så var jeg veldig skuffet over fremmøte fra Urania. Kun 9 søstre hadde funnet veien til Stortingsgaten 28 denne søndagen. Men neste år får dere en ny anledning og da oppfordrer jeg dere virkelig til å møte. Det er faktisk en utrolig høytidelig stund.

Sosiaften er også et tilbakelagt stadium i skrivende stund. Vi kan vel ikke annet enn å si oss storfornøyde. Resultatet ble på **kr 30 474,50**. Nå gjenstår å fordele disse pengene blant de innkomne søknader. Resultatet av bevilgninger vil nok ikke finne sted før på logemøtet 31. januar.

Det neste som har skjedd i denne høstterminen er at Urania faktisk vil få et nytt ”barn”. Stor Sire har godkjent at det kan dannes en ny søsterforening. Vi vil virkelig gå nye spennende tider i møte. Nå vil det være viktigere enn noen gang at vi skal styrke Logen og Ordenen. Alle skal være positive. Vi må alle ha i minne at det er Ordenen og Logen vi skal styrke og ikke lage splid i egen loge. Det skal skapes samhold mellom logens søstre, alle skal være inkluderende og sist men ikke minst:

”VÆR MOT ANDRE SOM DU VIL AT ANDRE SKAL VÆRE MOT DEG....!”

Dette er meget viktige ord for samholdet i logen vår. I tillegg må vi heller ikke glemme budordene våre:

- ***Begrave de døde***
- ***Oppdra de foreldreløse***
- ***Hjelpe de trengende***
- ***Besøke de syke***

Men, mine kjære søstre, dere skal også vite at jeg er der for dere 24 timer i døgnet, 365 dager i året. Verken mer eller mindre. Ikke vær redd for å ta kontakt med meg dersom det skulle være noe – det være seg av positiv så vel som negativ karakter, om dere ønsker en skulder å gråte på, om alt er bare trist og leit. Men jeg vil også veldig gjerne ta del i de gode tingene – feiringer, barnebarn, eksamener osv. det er ikke noe som er for stort ei heller for lite. Husk dette....! Sammen skal vi styrke vår kjære Loge Urania. Vi skal ekspandere, skape trivsel, skape samhold og sist men ikke minst – ***OPPTRE SOM EN ENHET!*** Jeg er utrolig glad i dere alle sammen.

Nå gjenstår det å ønske dere alle en -

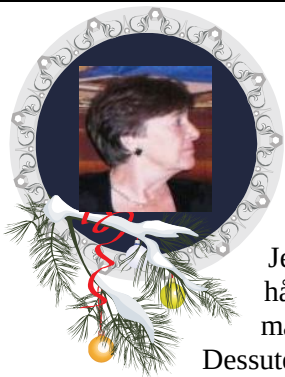
RIKTIG GOD JUL OG ET HELSEBRINGENDE GODT NYTT ÅR I 2011.

Lad batteriene, kos dere sammen med familien og gode venner i julehelgen og romjulen, tenn stearinlysene i vintermørket og nyt livet helt og fult. Først mandag 17. januar 2011 starter vi opp i Logen igjen. Da skal vi ha Nyttårsloge og fremføring av Nyttårsspillet. Ta på dere gallaantrekket og møt opp. Dette vil markere starten på vårterminen som vil inneholde mange inspirerende møter og foredrag – håper jeg da.

VEL MØTT....!!

En stor juleklem til dere alle i V. K. og S.
Mona, OM

UNDERMESTERS HJØRNE

Kjære søstre.

Ja så er enda en termin snart sluttet og vi nærmer oss julen med stormskritt.

Vi har hatt en spennende og lærerik høst med utfordringer på rekke og rad.

Jeg vil benytte anledningen til å takke selskapskomiteen for en fantastisk innsatsvilje og håper at de snart får mer hjelp. På grunn av sykdom og utmeldelser er de nå alt for få så vi må alle sammen hjelpe dem fremover.

Dessuten vil jeg få gi sosialkomiteen stående applaus for den innsats som ble gjort og det fantastiske resultatet vi fikk på sosialaften. Synd det var så få søstre som fikk dette med seg.

Tusen takk jenter jeg gleder meg til å jobbe videre med dere.

Så vil jeg få ønske dere alle en fredfull julehøytid. Håper dere alle får en fin tid med familie og venner. Lad batteriene godt. Vi får en hektisk vår foran oss med forhåpentligvis fine møter og bedre fremmøte når våren kommer.

Kjære søstre ha en riktig god jul. Klem i V. K. og S.

SEKRETÆRS SPALTE

Mine søstre, nok et år er nesten over. Julemøtet er vårt siste Logemøte dette år.

Vi har hatt et travelt høstsemester med innvielse, gradspassering og mye annet både på godt og vondt.

Jeg har ingenting nytt å meddele dere fra infofronten. Ingen har flyttet eller forandret telefonnummer.

Jeg vil minne dere på at jeg er fullt tilgjengelig i hele julen, men bruk da helst min mobil

913 62 985 hvis dere skulle trenge bistand til noe.

Så - mine kjære søstre vil jeg bare få benytte anledningen til å ønske dere alle sammen en riktig god jul, og forhåpentligvis et godt nytt år. *Kos dere i julen, slapp godt av med gode bøker og gode filmer.*

MSH i V. K. og S. Wenche H.

DATO	MØTE	SAL	KOMMENTAR
17.jan	Nyttårsloge	A	Første møte etter jul GALLA. Papyrusrullene / Nyttårsspill
31.jan	Innvielse / arbeidsmøte	A	Minnes Thomas Wildey (15.01) Rapport nevnder. Regnskap. Utdeling ac midler etter sos.aften
07.feb	Klubbaften	Grønne	
14.feb	Instruksjon	A	DSS holder instruksjon.
21.feb	Formiddagstreff	B-lobby	
28.feb	Arbeidsmøte	B	Foredrag. Kirsten H. Dieckmann
14.mar	1. grad	B	Torunn Eva Klemp, Kari Gerd Grønberg, Inge Lis Bratland
28.mar	2. grad	D	Inger Tangen og Elizabeth Thams Ruud. Minnes Schuyler Colfax (23.03)
04.apr	Klubbaften	Grønne	
11.apr	3.grad	A	Hege Sølvesen og Elisabeth Buntz. 1. gangs nom
18.apr	Formiddagstreff	B-lobby	
25.apr			Utgår pga påske
09.mai	Arbeidsmøte	A	2. gangs nom og valg. Ordenens 193. årsdag (26.04)
23.mai	Arbeidsmøte	B	Søstershillingsbasar
27.-29. mai	Rebekka-søster-treff	HELG	Fredericia, Danmark
30.mai	Formiddagstreff	B-lobby	
06.jun	Sommermøte		Eget opplegg v/ UM
13.jun			Utgår pga pinse
29.aug	Arb.møte / Inst.	B	Første møte etter sommerferien

Det er satt opp 2 klubbafter og 3 formiddagstreff i vårterminen.

06. des Halseth, Laila S	71 år
18. des Allen, Wenche N.	65 år
19. des Mårteig, Tove	68 år
24. des Wenche Høgåsen	60 år
25. des Bragne, Reidun	60 år
26. des Krigsvoll, Liv	76 år
08. jan Stedt, Ingeborg	88 år
09. jan Bernhoft, May H	53 år
21. jan Hagberg, Karin J	86 år
31. jan Skofteland, Karen J.	78 år
01. feb Ajer, Jeanette	57 år
05. feb Klemp, Torunn E.	56 år
06. feb Tellefsen, Tordis	80 år
13. feb Uhlmann, Kirsti	51 år
22. feb Bratland, Inge Lis	68 år
23. feb Grønberg, Kari G	71 år
02. mar Haraldsen, Inger	53 år
06. mar Eriksen, Kirsti	57 år
06. mar Larssen, Eva K	67 år
06. mar Mørk, Diddi M	74 år
11. mar Rødsrud, Erna G	89 år
13. mar Buntz, Elisabeth	68 år
17. mar Røse, Sølvi	67 år
21. mar Hauge, Johanne	65 år
26. mar Trøan, Hetty W	63 år
28. mar Lohne, Kari M	68 år
31. mar Sølvesen, Hege	55 år
04. apr Karlsen, Nina Iljena	52 år
07. apr Bull, Kirsti S	63 år
08. apr Edin, Ella	87 år
08. apr Middelbo, Kari Anne	72 år
11. apr Due, Gerd Helene	91 år
12. apr Haavik, Eva T	65 år

JUL I STALLEN

Av Astrid Lindgren

Det var en gang et barn som satt på fanget til moren og ville høre om julen. Da fortalte moren om julen i stallen. Det var en jul for lenge, lenge siden og langt borte, men barnet synes hun så alt for seg, som om det hadde hendt i deres egen stall og på deres egen gård.

Og moren fortalte:

Det var en gang en kveld for lenge, lenge siden. Da kom en mann og en kone vandrende veien frem i mørket. De hadde gått langt, og var trette, nå ville de sove, men de visste ikke hvor. På alle gårdene var lysene slukket, folk hadde gått og lagt seg, ingen brydde seg om dem som vandret veiene.

Mørkt og kaldt var det den kvelden for lenge, lenge siden. Ikke en stjerne lyste på himmelen, Men ved veien lå en liten stall. Mannen gløttet på døren og lyste med lykten. Kanskje sto det dyr der inne? Der dyr sover, der blir det varmt, og de to vandrerne frøs og var trette. Jo, i stallen var det dyr. De sov alt, men da de hørte noen i døren, våknet de og de så at de to vandrerne kom inn. Og de så den unge konen stå der i lyktelyset. Men hvorfor kom hun inn i stallen til dem så sent på kveld, det skjønte de ikke.

Kanskje skjønte de likevel at hun frøs og var sulten og trett. Kanskje skjønte hesten det da hun stakk to kalde hender inn under manen på ham og varmet dem der. Kanskje skjønte kua det da konen melket henne og drakk den gode varme melken hun gav. Kanskje sauene skjønte det, de med, for da konen hadde lagt

seg ned i halmen og skulle sove, flokket de seg rundt henne, så hun skulle ha det varmt. Så senket natten seg stille over stallen og over alle de som sov der inne. Men da natten var som mørkest, hørtes det første skriket fra et ny-

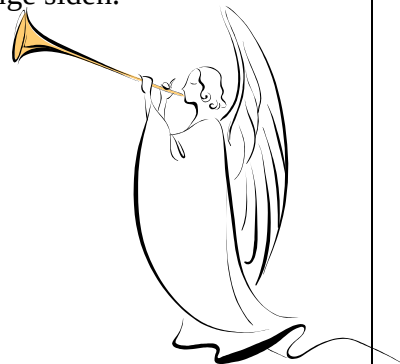
født barn gjennom stillheten. Og i samme stund braste alle nattens stjerner frem på himmelen. En var større og klarere enn de andre. Rett over stallen stod den og skinte med det klareste lys.

Nå var det noen gjeterne ute i natten. De skulle hente hjem sauer som var blitt igjen ute i beitemarken etter at vinteren var kommet. Og gjeterne så stjernen tennes over stallen, de så hele himmelen flamme opp av lys. Hvorfor skinner en stjerne over stallen vår, sa gjeterne til hverandre – Kom så går vi og ser hva som er på ferde. Langs tilsnedde stier skyndte de seg hjem med sauer og lam.

Og i stallen fant de et nyfødt barn som lå i armene på moren. Stjernen skinte for barnets skyld sa gjeterne – Aldri før er noe barn blitt født i stallen vår. Men barnet måtte få sove, og i stallen var det verken vugge eller seng. I stallen var det bare en krybbe. Da redde moren en seng til barnet sitt der. Hesten stod stille og så på. Kanskje skjønte han at barnet trengte krybben hans til å sove i.

Så gikk natten. Barnet sov i krybben, dyr og gjeterne stod tause rundt det, alt var stille. Og over den gamle stallen lyste julestjernen. For det var en julenatt alt dette hendte.

En julenatt for lenge, lenge siden. Den aller første.

En stjerne

En advent så vakker

med lys og med sne,
en stjerne på him'len,
løft blikket og se.

Vår stjerne den hilser
høytidlig og flott.
Med håp om at alle
kan ha det litt godt.

Den sender et budskap
med kjærlighet stor.
La omtanken spre seg
omkring på vår jord.

God jul her til alle
vi sender av sted,
med ønsker og taker
du stjernen vil se.

Hei kjære søstre!

Jeg har fått litt kunnskap om vin etter hvert i sommer, og har noen tips jeg gjerne vil dele med dere, som kanskje ikke er like bevandret i vinens rike som meg.

Jeg vil derfor gå detaljert og enkelt fram:

Først og fremst - hvordan skille på røde og hvite viner:

Enklest skiller man på disse vintypene med å søle en liten skvett på en hvit bordduk. Den vinen som etterlater seg en lilla flekk - er rødvin. Er man en riktig kjenner så kan man bare ved å smake skille på rød og hvit.

Tommelfingerregel: De hvite smaker som regel eddik, mens de røde har mer smaken av stempelfarge. Man kan altså suge på et kontorstempel, deretter ta en slurk vin for så å konstatere om det er rødt eller hvitt. Enkelt hva?

Portvin er en vin man serverer i porten når gjestene kommer. Har man ingen port går det like greit å servere i heisen eller trappeoppgangen.

Serverer man tørr vin bør det ikke være gjennomtrekk - da vinen lett kan støve ned hele huset.

Man kan bestille sin vin og få den hjemkjørt. Skulle man likevel bære den med fra Polet selv, så velg en lettvin.

Til fisk, som fiskeboller og sild, foretrekker de fleste hvitvin, mens man til pølser og innmat bør drikke rødt.

Til viltkjøtt serveres villvin.

Til grillmat er det et unntak på hvit og rød. Til dette serveres helst brennevin da dette harmonerer best med svartbrent mat.

Ord som er vanskelige å si når man har drukket litt vin:

- Uovertreffelig
- Innovativt
- Virosiøs
- Koteskaft

Ord som er vanskelig å si når man har drukket for mye vin:

- Vestkysts
- Substantiv
- Konstituere
- Gjennomsnittlige

Ord som er helt umulig å si når man har drukket for mye vin:

- Nei takk, ikke mere vin til meg
- Sorry, du er ikke helt min type
- Nei takk, jeg vil ikke ha sex i kveld

Riktig God Jul alle sammen

I V. K. og S. Unni H

Bilder fra - Jeanette Ajer, Torhild Skyberg, Reidun Bragne, Ann Helen Madsen og Unni Hildebrand - opptagelse i Leir nr. 1 Oslo

Diverse bilder fra logen.

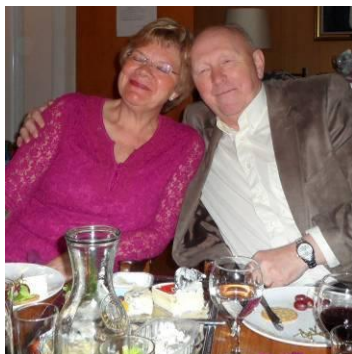

Mandag 15. november var det Klubbaften på Kringsjå. Vi var ikke mange, men vi hadde det veldig hyggelig - med mye sang og prat. Wenche A hadde fått Erling Heen til å akkompagnere oss på trekkspill. Bordene var nydelig dekket (som alltid). Deilig ost og rødvin.

Noen var også så heldige å ha en mann til bords.

Søster Kari Ulrichsen

Innvielse

13. september ble

Inge Lís Bratland, Kari Gerd Grønberg og Torunn Eva Klemp innviet i Loge nr. 2 Urania.

I 2010 fikk Loge Urania ny Storrepresentant - Gunvor Loe Andresen. Hun overtok etter Elna Kjær Meyer, som ble ny Distrikt Stor Sire (DSS) - for Distrikt nr. 1 Oslo. Datteren til Gunvor, Gro Andresen, underholdt oss med vakker musikk.

Å ANBEFALE

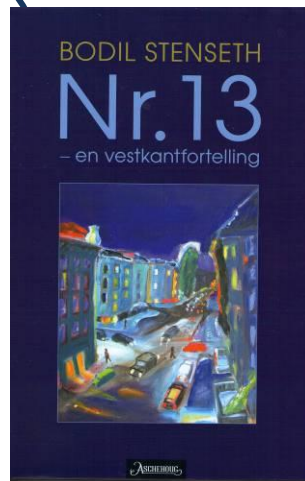
Jeg anbefaler også en serie krimbøker av Fredrik Skage (Cappelen / Cappelen - Damm). De er riktignok utgitt første gang tidlig på 80 tallet, men for meg var det et nytt og godt bekjentskap. Begynn med ”VIKTOR, VIKTOR” så ”FRITT FALL” og deretter fortsetter historien om Morten Martens spennende liv i de påfølgende bøkene i serien.
Gamle ja, men fine, morsomme og en litt annerledes krim.historie. (Jeg måtte låne på biblioteket)!

Dette er ingen vanlig roman eller dokumentar, men en ”sann historie fra virkeligheten”. Det er historien om et hus - en bygård – og menneskene som bodde og bor der.

Dersom du er glad i Oslo bys historie så er dette boken for deg. NR. 13 EN VESTKANTFORTELLING er tittelen og den er skrevet av Bodil Stenseth. (Askehøg – 2010)

Nr. 13 ligger i Jac. Aallsgt. på Majorstuen og vi følger gården fra den ble bygget for 80 år siden og alle dens beboere gjennom tiden og frem til i dag.

Vi titter inn i forskjellige familieliv, kvinne- og mannsroller, sosiale klasser, tenkemåter og ritualer m.m. Her møtes mennesker og her lever de sine liv. Og her har vært forskjellige butikker med sine frøkner og melkemadamer. Sammen med gården får vi være med på små og store forvandlinger gjennom tiden.

Hvem husker ikke Margrethe Munthes sanger? Jeg nevner - Nøstevise, Lua av, Jeg takker borte, jeg takker hjemme og Nissens julekveld? (Ved sistnevnte gråt jeg bestandig som liten og syntes så inderlig synd på nissen som satt alene og bare hadde rottene som selskap på julekvelden.) Jeg har Willy Aagres bok HURRA FOR DEG MARGRETHE MUNTE (Høyskoleforlaget – 2010) liggende ”på vent”. Jeg gleder meg til å lese om hennes liv og samtid og dermed få en bakgrunn for sangene hun skrev.
(Bildet er M.M. i 1917).

En riktig god jul ønskes dere alle fra Mimmi Knutsen

Adventstiden er her

En tid for ro og gjennomgang av minnet i denne tiden blir vi om godhet minnet. Være snille med våre medmennesker, gi en håndsrekning og et klapp på kinnet.

La gleden ved omtanke få mer plass, det er slett ikke noe tungt lass. Gi varme, glede ja ta litt sats og du vil føle deg enda mer til pass.

Når lysene på bordet skinner mot oss da strømmer følelsene som en foss, vi føler fellesskap og kjenner gleden i oss

til neste gang vi kan kaste loss og sende tanker og varme ord i post.

Se på naturen, den ert så stille ja, se der falt det nå en snefille. Du hører det bare ikke ser du treet der ute nikke? Naturen hilser oss med mildhet så adventstiden kan gis oss stillhet.

Jeanette

Den gyldne regel

- NESTEKJÆRLIGHETSBUDET

Den gyldne regel - nevnes så ofte "rundt meg" for tiden, så jeg ble nysgjerrig og sjekket på internett – der er det mye å velge i angående dette emnet.

Den gyldne regel - nestekjærlighetsbudet eller gjensidighetsprinsippet finnes i stort sett alle religioner og livssyn, Den fantes også i de store verdenssivilisasjonene før vår tidsregning – dvs. en form for verdensreligion – den er ikke en opprinnelse til kristendommen.

Kristendommen - "Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere skal også dere gjøre mot dem. For dette er loven og profetene i en sum" (Matteus 7:12).

Det står også i 3. Mosebok 19:18 at "Du skal ikke ta hevn og ikke bære nag til dine landsmenn, men du skal elske din neste som deg selv – Jeg er Herren"

Buddhismen – allerede i det 6. århundre f. Kr – "Sår ikke andre på måter som du selv ville finne sårende" (Udana Vargea 5:18)

Hinduismen - i undervisningen av Karma – også datert til det 6. århundre f.Kr. "Dette er pliktens sum: "Gjør aldri mot andre noe som ville volde smerte dersom det ble gjort mot deg" (Mahabharata, 5.15:17)

Jødedommen "Gjør ikke mot din neste noe du ville mislike dersom det ble gjort mot deg. Dette er hele loven" (Talmud Shabbat 31a)

The Torah også inkluderer prescriptive datert til ca 1400 f. Kr. som "elske din neste som deg selv" (Tredje Mosebok 19:18).

Islam - "Handle ikke urettferdig, og dere skal ikke bli behandlet urettferdig" Koranen (2:279)

Livssynshumanismen - "Gjør mot andre det du vil at andre skal gjøre mot deg" (I Norge ved Human-Etisk Forbund i brosjyren "Humanisme og livssyn"

Bahá'í-troen – "Velsignet er den som foretrekker sin bror fremfor seg selv." (Tablets of Bahá'u'lláh, s. 71)

Zoroastrismen – "Bare det menneske er godt som avstår fra å gjøre noe mot andre som det ikke finner godt for seg selv." (Zarathustra: Dadistan-i-dinik, 94:5)

behandle alle vesener som det selv ville ha blitt behandlet.» (Sutrakritanga 1.11.33)

Konfusianismen – "Gjør ditt beste for å behandle andre slik du ville ønske å bli behandlet selv." (Mencius VII. A.4)

Taoismen – "Se på din nabos vinning som din egen vinning, og din nabos tap som ditt eget tap." (T'ai Shang Kan Yin P'ien)

Ordtak fra Yoruba, Nigeria – "Den som er i ferd med å ta en spiss pinne for å pirke i en fugleunge bør først prøve det på seg selv for å kjenne hvor vondt det gjør."

Shawnee-indianerne (Nord-Amerika) – "Verken drep eller skad din neste, for det er ikke ham du skader, det er deg selv du skader. Gjør ikke galt mot eller hat din neste, for det er ikke ham du gjør galt mot, men deg selv." En form av Den gyldne regel synes iboende i de fleste former for filosofi og religion.

Ikke alle gyldne regler er lik. Noen ganger "andre" menes andre som deg. Så for eksempel, var den jødiske naboen en jøde. Imidlertid strekker Jesus sikkert dette i sin versjon av den gyldne regel ved at lignelsen om den barmhjertige samaritan - dermed "andre" omfatter ikke bare jødene, men også hedningene.

Den generelle hensikten med Den gyldne regel er å fremme empati. Dette er ikke alltid like lett å følge. Noen har liten erfaring med å bli behandlet godt, og kan ikke forstå hva det vil bety for seg selv eller andre. Den gyldne regel kan også bli kalt etikk av gjensidighet. Derfor betyr det generelt - at man bør oppføre seg mot andre på samme måte som man ønsker å bli behandlet. Men Den gyldne regel er ikke en garanti for at man vil få ideell behandling.

Skal du behandle andre fra slik du ønsker å bli behandlet, eller fra hvordan det andre mennesket ønsker å bli behandlet? Skal du ta deg bryet å bli kjent med den andre og finne ut hvordan denne personen ønsker å bli behandlet, eller skal du nøye deg med at du har funnet sannheten og at du har en plikt til å hjelpe andre og finne den også?

Alle har noe å lære av denne urgamle visdommen og trekker man regelen til sin logiske konklusjon er resultatet en fredelig rettsstat fylt av varme og sympatiske mennesker.

Jeg kom nylig hjem fra Kina – der jeg var og delte ut penger til trengende, for det meste gjennom menigheter. Vi var også på barnehjem. Denne "veggen" er fra et barnehjem i Rongshui der det bor 94 barn – to barn i hver køyeseng – så skriften til høyre på bildet var ganske relevant. De hadde 9 personer til å ta vare på seg. De bodde på firemannsrom i køyesenger.

Kari Ulrichsen

Verdens syv underverk

En lærer ba sine studenter om å sette opp en liste på hva de mente kunne være "Verdens syv underverker" i vår tid. Det var varierende svar som kom inn, men her er en oppsummering av de fleste forslag:

1. Pyramidene i Egypt
2. Taj Mahal
3. Grand Canyon
4. Panamakanalen
5. Empire State Building
6. Basiliken i St-Pierre
7. Den kinesiske mur

Mens læreren kunngjorde svarene for sine studenter - merket han seg en student (jente) som fortsatt ikke hadde levert sine svar.

Han spurte om hun hadde problemer med å sette opp listen sin. Hun svarte: "Ja litt, det er så vanskelig - for det er så mange!"

Læreren sier så: "Fortell oss hva du har notert så kanskje vi kan hjelpe deg." Den unge damen nølte litt, men sier: "Jeg tror at verdens syv underverk er:"

1. Å se
2. Å høre
3. Å berøre
4. Å smake
5. Å lukte
6. Å le
7. og å elske.

Det ble stille i klasserommet et øyeblikk. Disse tingene er så enkle og vanlige at vi glemmer hvor vidunderlige de egentlig er. Glem ikke: "De mest vidunderlige tingene kan ikke kjøpes eller lages av mennesker.

Kanskje du har en annen liste?
Søster Kari Ulrichsen

Margit Soelberg og Christian Sands Stiftelse

..... det gror etter venner som døde.....

Slik er det, og i minnet etter Margit Soelberg og Christian Sand har vi et levende bevis på utsagnet: Stiftelsen som bærer deres navn. Begge var personligheter innen vår Orden. Således sto Christian Sand sentralt da Odd Fellow Ordenen sikret seg tomten og bygget Stortingsgaten 28. Forretningskvinnen Margit Soelberg var i alle år sterkt engasjert i muligheter for å hjelpe gamle og syke. I pakt med dette opprettet hun allerede i 1961 sitt testamente. Her innsatte hun Christian Sand som enearving. Han skulle fritt disponere midlene, men holde disse adskilt fra sine egne. I testamentet står det videre: "Ved Christian Sands død skal det som da er i behold av arven etter meg - eller hvis han er død før meg - alt som jeg etter min død etterlater meg - tilfalle Oslo Odd Fellow Loges Aldershjem" Da Margit Soelberg døde i 1977 undertegnet Christian Sand straks en erklæring hvor han ga avkall på arven under forutsetning av at boets midler ble avsatt til et legat eller en stiftelse, og at rentene ble benyttet til sykehjelp og pleie for Odd Fellow brødre og Rebekka søstre med ektefeller.

begge hadde "et hjerte som offerglad brente"

Litt om hva der bevilges penger til:

- rekonvalesentopphold
- tannlege eller annen lege
- briller, høreapparat etc.
- andre uforutsette utgifter f.eks husleie
- støtte til drosje for eldre søstre/brødre til/fra logemøter.

Kjære søster og bror!

Hvis du er i en situasjon eller kjenner en søster eller bror hvor en økonomisk håndrekning er kjærkommen - så ikke vær tilbake-holden med å la oss få vite det!

Alle henvendelser behandles strengt fortrolig og rettes per brev eller telefon direkte til:

Margit Soelberg og Christian Sands Stiftelse

v/forretningsfører Gunvor Nerheim,

Skarvaveien 115, 1350 Lommedalen, tlf. 67 56 32 47

Ta kontakt direkte eller med Sekretær i din loge for søknadsskjema.

Kari Marie B Lohne

Opplevde julefeiringer i andre land

Jeanette Ajer

Seefeld - Østerrike

For mange år siden bestemte vi oss for å reise utenlands i julen.

Vi ankom Seefeld bitte lille julaften i sne og føyke, der ble vi mottatt av vertskapet med varm Glüwein og "kaker". Etter den lange kjøreturen fra Kiel varmet dette godt i slitne kropp.

Neste dag var det opp og på ski, etter en deilig frokost med semmel osv. Forholdene i Seefeld er små, men det er et utrolig hyggelig sted, med mange overnattingssteder, butikker og spisesteder. "Ompa-restauranten", som ivaretar byens tradisjoner er selvfølgelig plassert midt i sentrum, og jeg tror ikke noen er innom Seefeld uten å få med seg et besøk her.

Julehandelen foregikk med smil og masse vennlighet, helt uten grinete stress. Hestevognene kjører rundt i byen med turister og på torget sang både kor og enkelt-personer.

Om kvelden ble vi alle samlet i salongen for musikk og tenning av julegranen, det ble også servert hjemmelagde kaker og godterier. Alle måtte reise seg opp og presentere seg med navn og hvor vi kom ifra. En flott måte for oss å bli kjent med hverandre.

Så var det julaften.

Det ble servert en nydelig frokost på et enormt flott dekket bord (med bare dekor fra naturen).

Vi måtte på en vandretur i byen (kaldt – 13' og høy fuktighet) for å få stemningen. Alle menn med litt skjeggvekst kunne bli tatt for å være julenissen. Dem var det utrolig mange av forresten, det ble delt ut små gaver i hver en gate.

På ettermiddagen var det satt opp en bufeet med masse lekerbiskener og varme drikker, hatter og bjeller ble delt ut. Ved en morsom bemerkning eller for å få oppmerksomhet skulle det ringes.

Etter en velfortjent hvilestund var det igjen samling i salongen, hvor vi sang julesanger og fikk gaver.

Plutselig var salongen tom. Hvor hadde alle tatt veien?

Vi forstod ingen ting! MEN i Østerrike er det altså sånn at alle går ut på restaurant for å spise middag på julaften. Det var iskaldt uten og det var stappfullt overalt. Langt om lenge fikk vi plass på et hotell. Menyene bestod av 13 – tretten retter.

Kunne vi få bare litt? NEI, dette var dagens. OK kvelden gikk med til spise, spise og atter spise, men hyggelig var det lell.

Lübeck - Tyskland

Ankom lille julaften til en øde by. Julemarkedet var fjernet og alt som kunne gi litt stemning var mer eller mindre fjernet, kun noen få opplyste trær. Hotellet var derimot fullt pyntet med glitter og stas.

De hadde bare glemt å reservere bord til oss i restauranten sin. Hm..... Vi ble plassert ved noen dansers bord og da sier det vel seg selv at det ble muntert.

Julaften formiddag skulle vi vandre i julegatene trodde vi, men det meste var stengt og alt var veldig stille.

Tysk jul? Da kvelden kom var oppdekkingen på hotellet riktig så storveis, men ingen musikk eller annet som kunne skape stemning. Det ble tidlig i seng og litt tv-titting.

1. juledag, etter frokost fjernet personalet all julepynt utenom treet. Nå var det sølv som gjaldt.

Deilig å dra hjem til et fortsatt julepyntet Oslo.

Edinburgh - Scotland

Så var vi på hjemmelige trakter. Ankom i regnvær, høsten her borte strekker seg jo fra august og til vårblomstene titter frem. British Airways hadde nok en gang forlagt våre koffertene, så her ble det lyn-shopping. Når nødvendigheter og garderoben var på plass var det tid for MIDDAG. Alle går ut lille julaften for å møte familie og venner. Det er lagt opp til fest og moro med hatter, fløyter, bjeller og alt annet som kan lage støy. Allsang er også ganske vanlig og servitørene er gjerne "julepyntet".

Julaften er en vanlig dag frem til "pen" aftenstid, hvor man går ut for et lettere måltid. Ingen store høydare der. Det skal være rolig før juledagen. 1.juledag våkner man til Julestrømpen (med godterier og gaver, så går man gjerne tur, går i kirken) og SÅ ER DET TID FOR LUNCH. Da skal alt som godt kan være frem på bordet. Alle er stivpyntet og igjen deles det ut blåser, snurrer og hatter med mer. Alle er med uansett alder. Det synges, klappes og bråkes så godt det lar seg gjøre. Et bord setter i gang ballet og så følger alle andre på. Festivitaten varer i flere timer, før man trekker seg hjemover.

Resten av dagen foregår i familiens skjød.

Castagneto Carducci - Italia

Her var det godt å være. Fredelig og litt småkaldt.

Italiensk jul er egentlig ganske rolig hvis man ser bort ifra at de har diverse opptog hele måneden. Glitter og stas er et must og noen landsbyer har julespill på dagen julaften.

I vår landsby var det pyntet med glorete, blinkende lys på sypresser og gummiplantene, side om side med klesvasken (livet går sin gang). Messene i kirken går også sin gang og landsbylivet er stille.

Vi hadde vår tradisjonelle julemiddag, men noen panettone (svære luftige kjøpekaker) hører med.

Vår form for pynt vakte nok litt oppsikt, veldig lite glitter å spore. Hm..... rare nordmenn

1.juledag - Det er denne dagen som feires.

En gedigen lunch, som **skal** bestå av 7 – syv retter, med alt hva hjertet kan begjære skal inntas sammen med familien og venner.

Glad vi var for oss selv og slapp dette etegildet, man sier nemlig ikke nei takk ved et slikt bord uten å fornærme vertinnen.

Resten av julefeiringen skjer i ro med familien.

27. september fikk Elizabeth Thams Ruud og Inger Tangen sin 1.grad.
25. oktober fikk Hege Sølvesen sin 2.grad.
8. november fikk Gerd Myrvold og May Helen Bernhoft sin 3.grad.

Urania Bulletinen

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18.april 1913

Redaktør Kari Ulrichsen

Redaksjonskomité:

Kirsti Uhlmann

Brit Iser

Guri Bremerthun

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schönland

På klubbaften fortalte Eva Stensrud om sitt forfatterskap.

GI EN BLOMST

~ dikt fra Randi Schönland

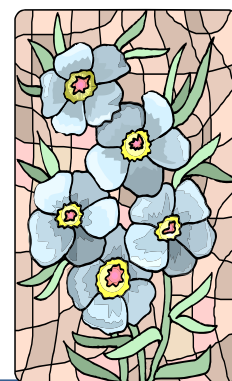
*Gi en blomst til en venn -
for alt kan ei sies med ord.
Gi en blomst til en
hvor sorgen har blitt for stor.*

*Om det er en du kjenner,
som ikke har det så lett
da er det greit å kunne
gi en liten bukett.*

*Kjærlighets blomster er roser
dens budskap gir mer enn ord
gi en eller flere roser
og gleden er like stor.*

*Om det er en du er glad i
men si det – det faller ei lett
da er det ganske enkelt
å si det med en bukett.*

*Om det er en du er glad i
som en gang må reise sin vei
gjør du det ganske enkelt
gi da en forglemmegei.*

Julemat – og drikke

Ribbe, lutefisk, pinnekjøtt. Jeg kan kjenne lukten – føle stemningen – hyggelig samvær med familie og venner – benket rundt et pyntet julebord med levende lys – Det er jul i Norge!

Romerne startet for over 2000 år siden med å la soldatene i felten få god mat og vin, hvor de skulle spise samlet rundt store bord. Hvorfor? Fordi man mente at det var godt å sitte ned samlet og nyte maten. Men aldri mengder av vin slik vi gjerne kan få inntrykk av fra enkelte medier. De fleste av oss mener nok at øl og akevitt er det beste til julematen. Bare tanken på å bytte ut akevitten med hvitvin, slik Vinmonopolet slår til lyd for, kan sette skrekken i mang en pinnekjøttelsker. Men er du lysten på forandringer så prøv! Vinmonopolet anbefaler hvitvin og champagne til ribben – lutefisken og pinnekjøttet! Det viktigste er å servere vinen på riktig temperatur og i gode glass.

Ribbe: er mildt og fett, mens tilbehøret tilfører retten sødme og syre. Rieslingviner med intens - sødmefull fuktighet og forfriskende syre takler dette uten prob-

lemer. Andre egnede hvitviner kan være Weissburgunder fra Østerrike, Pinot Bianco fra Italia og Pinot Gris fra Frankrike.

Pinnekjøtt: er salt, fett og rikt på smak, noen ganger også med røykpreg. Tilbehøret tilfører retten sødme og ekstra fett. Her kommer de rikeste hvitviner med forfriskende syre og lang ettersmak best til sin rett. Fransk Pinot Gris, Pinot Grigio fra Italia, Pinot Blanc for Frankrike, Pinot Bianco fra Italia mfl.

Lutefisken: er mild og mager, mens bacon og ertestuing tilfører retten salt, fett, sødme og litt røykaroma.

Champagne med sødmefull fuktighet og forfriskende syre vil gjøre retten letter og friskere.

Andre egnede viner kan være annen musserende vin, Riesling fra Tyskland eller Østerrike, Treixadura fra Spania eller Jurancom Sec fra Frankrike.

Søster Kari Ulrichsen

Det var på grunn av skatt (Kilde: Carsten Pihl 24 es 09 - Dine penger)

Gjennom juleevangeliet følger skatten og de historiske begivenhetene hverandre som erteris. - det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall”

Vi kjenner ”alle” igjen teksten, og vi får høre den også denne julen. Dette er starten på juleevangeliet. Men det er også en fortelling om skatt. For hvorfor skulle den romerske keiser Augustus, som på den tiden var verdens mektigste mann, telle alle innbyggerne i det romerske imperiet? Jo fordi han måtte vite hvem som skulle betale skatt. Derfor måtte Maria og Josef reise fra Nasaret til Bethlehem for at skatteoppkreverne kunne telle dem, og at de senere måtte betale skatt. I tidligere engelske bibeloversettelser starter da også Lukasevangeliet slik: ”And it came to pass in those days, that there went out a decree from Caesar Augustus that the entire world should be taxed.

Keiser Augustus omtales av historikere som en skattestrateg, som visste å bruke skattene til sitt eget beste. Ikke ulikt dagens politikere. Blant annet fant Augustus ut at man kunne bruke skatter for å redde kostbare løfter. Augustus hadde nemlig lovet soldatene sine pensjoner – men det er dyrt. Løsningen for skattestrategen Augustus var klar: Han innførte arveavgift for å finansiere pensjonen! Senere har både engelskmennene og nederlenderne henvist til nettopp Augustus når de innførte sin arveavgift.

God Jul!

Kari Ulrichsen

SIRIUSPROSJEKTET

Takk til dere alle pasientverter for innsatsen i året som har gått, uten dere hadde vi ikke kunnet drive dette prosjektet. Stråleavdelingen har ca 250 – 300 pasienter pr. dag og mange av disse besøker kafeen vår. Det er gledelig at vi nå har fått flere tilbakemeldinger fra pasienter og personell på Radiumhospitalet at vår servering gjør at disse pasientene er i stand til å opprettholde, ja enkelte også å legge på seg under behandlingen.

Her er et av takkekortene vi har fått:

Til gledes sprederne i glass gata. RH

Av alle venteværelser jeg har vært innom i snart 72 år så er nettopp dette Odd Fellow drevne og inspirerte, det stedet som har gitt meg begeistret oppmuntring i en vanskelig situasjon.

Jeg har gledet meg til hver behandling – for belønningen har vært utmerket forpleining og spesielt gode vaffer med rømme og syltetøy.

Dere stråler av entusiasme og omsorg, hvor verdien av innsatsen er kanskje større enn dere aner. Hos dere kan en vanskelig situasjon glemmes for en stund – og livet er nok ikke det verste man har.

Strålende takk for hjertelig omtanke og initiativ – med beste hilsener fra en beundrer.

I 1. halvår for 2011 har vi vakt i følgende uker sammen med:

Uke 2	10. januar - 14. januar R. loge nr. 2 Urania og OF loge nr. 56 Johan Middelthon
Uke 13	28. mars - 01. april R. loge nr. 2 Urania og OF loge nr. 2 Eidsvoll
Uke 25	20. juni – 24. juni R. loge nr. 2 Urania OF loge nr. 132 Albert Schweitzer

I løpet av året er det gjort en del endringer i kafeen.

Jeg vil videresende informasjon og arbeidsinstruks når jeg får dem.

Da ønsker jeg vi kan vise vår nestekjærlighet ved å stille opp på Sirius neste år.

Jeg vil også benytte anledningen til å takke alle mine søstre for en flott og minnerik aften ved min 3. grads passering den 08. nov. Tusen takk for de flotte gavene, alle blomstene og gode hilsninger.

Jeg ønsker dere en fredfull og koselig julehøytid og et godt og nytt logear! Gerd

SØSTERLOGE NR 10, BIRGITTE GJØE FEIRET SIN 90-ÅRS STIFTELSESDAG LØRDAG 30. OKTOBER 2010.

Fredag 29. oktober 2010 satte 2 forventningsfulle Urania-søstre seg på flyet fra Gardermoen til København. Det var søster Sekretær Wenche og søster Overmester Mona. Hva hadde vi gitt oss ut på? Dette skulle bli skikkelig spennende. I forkant av reisen så hadde vi vært i kontakt med Undermester Lissi – men det var også alt.

Men vi landet trygt i København. Bagasjen kom ganske så raskt og vi ruslet oss ut. Der skulle vi bli møtt av Skattmester Birte og hennes mann bror Finn. I håndbagasjen hadde vi et fotografi av dem – men stemte nå dette med virkeligheten?

Det må være dem, sier Wenche. Hvorfor tror du det? Han har jo ”ringen”, svarte Wenche meg. Som vanlig, så fikk Wenche rett. Det var Birte og Finn som sto der. Etter diverse klemmer, så bar det bort til bilen. Wenche i forsetet sammen med Finn og Birte og jeg var baksetetroll.

En god time senere ankom vi Næstved og UM Lissi. Der sto nydelige danske smørbrød klar til å inntas sammen med godt å drikke. Dette lovet jammen meg bra. Wenche og jeg var nemlig så heldige at vi skulle bo hos Lissi. Hun hadde flyttet ut av sitt soveværelse og hennes norske søstre flyttet inn.

Lørdag 30.10 opprant med herlig vær. God gammeldags dansk morgenmat ble servert (inkludert Gammel Dansk). Dette var en god start på dagen. Lissi's nydelige sjokoladebrune Labrador – Bongo - holdt seg hele i nærheten og bare ventet på godbiter. Han var bare helt til å spise opp. Men så måtte jo UM ivareta sine plikter. Hun var jo ansvarlig for festen om kvelden og bord skulle dekkes, mate sjekkes opp osv. Vi som har vært UM vet jo hva dette innebar. Wenche og jeg ble kjørt inn til sentrum av Næstved. Du verden for et koselig sted. Solen skinte og varmen føltes meget behagelig. Litt handling klarte vi å få til – men så kalte en uterestaurant på oss ☺. Mat måtte vi ha og også et glass med noe godt i. Vi nøt virkelig roen rundt oss mens vi ladet opp til kveldens happening.

Vi hadde en deilig spasertur fra sentrum av Næstved og hjem til Lissi. Der var det bare Bongo som var hjemme – men det var ikke bare bare. Han var nemlig bare til å spise opp og han elsket å bli kost med. Hverken Wenche eller jeg var vanskelig å be der.

Kl 16:15 ble vi nok engang hentet. Denne gangen var det Lissi's datter som hadde fått oppdraget. Der sto 2 nordmenn striglet opp i sitt gallaantrekk. Hvilke tanker må gå igjennom hodet til et menneske som ikke er medlem av Ordenen?

Vi ble satt av utenfor Ordenshuset. Gjett om vi var spente. Men en ting var sikkert – det var utrolig godt å ha blitt kjent med 3 ordenssøsken før vi skulle møte 113 ukjente. Også var det veldig godt å være 2 stykker.

I lobbyen stod hele embetskollegiet og tok imot alle gjestene.

Wenche og jeg fant oss en plass hvor vi virkelig stod på utstilling! Tur etter tur kom alle bort til oss. Det er jammen meg ikke ofte vi skal hilse på så mange. Det var faktisk litt koselig at flere av Birgitte Gjøe's egne søstre husket sitt besøk i Oslo for en del år tilbake.

På slaget 17:00 ble Logen åpnet. Egne søstre gikk inn og fant seg en plass, mens gjestene måtte vente til de ble oppropt! Dette var spesielt syntes nå Wenche og jeg. Som om ikke dette var nok – så skulle man leie hverandre når vi entret salen. Sorry – men dette ble helt feil for oss 2 ifra Norge. Ikke tale om at vi skulle leie hverandre inn i salen. Vi ville gjøre det på vår måte! Vi gikk pent og pyntelig inn og entret forsiktig teppet. Inne i salen ble vi anvist plass på lik linje med de andre gjestene. Dermed kunne festlogen åpnes. Det var en vakker seremoni. Ikke helt lik den norske festlogen – men innholdet var jo der. En vesentlig forskjell fra Norge, var at all gave-overrekkelse ble foretatt inne i Logesalen. Men det gjorde heller ikke vi ifra Norge. Vi takket kun for en koselig mottakelse og gledet oss til å tilbringe kvelden sammen med søstre, brødre og gjester i anledning 90-års-dagen.

Vel ute av salen igjen ble vi alle servert et glass musserende vin. Praten gikk løst og fast – men det var helt tydelig at flere lurte på hvorfor ikke nordmennene hadde med seg noen gave. Men de kunne jo bare fortsette å lure.

Vi fortsatte opp til spisesalen som var i 2 etasje. Wenche og jeg var plasser nærmest hovedbordet. Som vanlig blant de kvinnelige så gikk praten meget høyt. Det var nesten så UM ikke kom til ordet. Maten ble servert

– forrett, hovedrett 2 ganger og dessert. Magene våre ble større og større. I tillegg var det ubegrenset å drikke. Taffelet gikk bare som om de ikke hadde gjort annet. Taler ble holdt og nå fikk også Urania gitt sin gave – En Rebekkafigur samt en stor blomsterbukett. Figuren ble gitt til OM mens blomstene ble gitt UM som takk for en fantastisk jobb!

Siden vi var så heldige å bo hos UM så resulterte jo det at vi var de siste som gikk. Dette var jo bare helt i Uranias ånd. Vi koste oss og vi planla også at vennskapslogebesøkene våre skulle gjenopptas. Dette skulle bli en realitet igjen og Birgitte Gjõe skulle sørge for invitasjon. Slutten av september 2011 fant vi ut kunne være et flott tidspunkt.

Først bortimot kl 03:00 klarte vi å finne sengene våre!

Søndag 31.oktober var hjemreisedag for Wenche og meg. Vi spiste nok en deilig morgenmat før vi ved 11:00-tiden satte oss i bilen. Denne gang skulle vi ha frokost hos Birte og Finn. Og gjett hvordan frokost / lunch – det var full pakke med vin, øl, akevitt +++. Startet med sild, deretter flyndre, kjøttpålegg ja jeg vet ikke hva vi ikke fikk. Vi var bare sikre på en ting – ingen av oss trengte mat på en stund når vi kom tilbake til Norge. Buksene våre var plutselig blitt litt trange ☹.

Men snart var oppbruddets time komme. Ved 14:00-tiden måtte vi sette oss i bilen til Lissi og vende nesen mot Kastrup. Både Wenche og jeg var enig om en ting – vi hadde hatt noen fantastisk dager. Nå ser vi bare frem til å treffes igjen i september 2011.

TAKK FOR OSS, SØSTERLOGE NR 10, BIRGITTE GJØE. PÅ GJENSYN!

Mona og Wenche

Jeg - en ikke røykende person

Kjære søstre, hadde tenkt å skive om julen, fred i heimen, venner på besøk, og mitt forhold til jul i Spania. Men det er liksom ikke det hodet mitt er fullt av om dagen.

Som de fleste vel har fått med seg har jeg sluttet å røyke for 2 mnd. siden eller for å være nøyaktig for 2 mnd og 6 dager siden.

Denne lille røyken som etter hvert ble en så vesentlig del av livet mitt er borte, og selvfølgelig går det ikke en dag eller time uten at jeg tenker på og savner en røyk. Jeg har plaget livet av både den ene og den andre, stakkars Georg - har også fått sitt, men siden jeg har prøvd en gang før var han nok litt mer forberedt denne gang. Også Jimmy har fått sin del, er vel derfor Georg går og legger seg, så får Jimmy ta støyten.

Men så til det positive, *viktig å tenke positivt*. Jeg var (som alle som slutter å røyke) redd for vekta. Så nå går jeg til og fra jobb - det blir en time mosjon hver dag. Kjenner at formen blir bedre og det er deilig. Kulden har også gitt mange gleder, ser folk som står ute og fryser seg halv til døde for å innta litt nikotin. Jeg er heldig - det slipper jeg. Har i stedet begynt å reagere på hvor vondt det lukter av røyk, så det har vært mye luf-ting av klær for å få ut røyklukt.

Men så til mitt egentlige poeng – toleranse.

Jeg er kjempeglad for all den støtte og gode tilbakemeldinger jeg har fått. ”Jeg er stolt av deg ” – ” Dette greier du ” – ”Så flink du er ” Selvfølgelig er det godt å bli heiet frem, nærmest som en skiløper på vei inn mot mål etter en lang femmil. Det har slått meg - tenk om vi var like flinke ellers i hverdagen til å møte folk med toleranse og forståelse. Til ikke å dømme før vi har tenkt igjennom - kunne det vært en grunn for det de sa eller gjorde.

Tenk om vi alle heiet hverandre frem, slik at vi alle kan nå våre mål - om de er små eller store. Tenk hvor mye bedre hverdagen kunne blitt.

Vi som er Logesøstre har jo som mål å bli bedre mennesker og mere menneskekjærlige.

Tenker vi over dette i hverdagen eller dømmer vi i stedet for å bruke toleranse og nestekjærlighet.

Vel- nå er julen snart over oss, tid for ettertanke og kos (uten røyk).

Jeg vil ønske alle søstrene en god og fredfylt jul, og takk til alle som har heiet på meg. - Kirsti

Soldatens kortstokk

Etter landgangen i Normandie, reiste en gruppe soldater på en lang haiketur. De kom til en by ved navn Bosak. Dette var på en søndag og guttene ruslet bort til en kirke. En sersjant som også var med, tok guttene med seg inn i kirken. Etter at menigheten hadde lest bønnen, tok presten frem dagens preken. De av guttene som hadde bønnebok, tok dem frem, men en av dem hadde kun en kortstokk. Som han tok frem og spredde utover benken.

Sersjanten oppdaget kortene og sa:
"Hei du – se å få vekk de kortene der".
Etter at gudstjenesten var over, ble soldaten brutalt tatt hånd om og stilt foran byens dommer. Dommeren spurte: "Sersjant – hvorfor har De brakt den unge mannen hit?"
"Fordi han har spilt kort i kirken, herr Dommer".
"Hva har du å si til denne beskyldningen, unge mann?"

Soldaten svarte: "Herr Dommer: I 4 år har jeg kjempet for mitt land i krig med fienden og nå har jeg vært ute på en seks dagers lang reise, og jeg har ennå ikke hatt behov for bibel eller bønnebok i den tiden.

Men, jeg håper å kunne tilfredsstille Dem, herr Dommer, med ærligheten og renheten i mine intensjoner med et kortspill. *Og med disse ordene begynte den unge soldaten sin historie:*

De forstår, herr Dommer, at når jeg tar for meg et ess i min kortstokk, så minner det meg alltid om at det finnes kun en Gud.

En toer forteller meg at bibelen er delt opp i 2 deler: Det gamle og det nye testamentet.

Når jeg ser en treer, tenker jeg på Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd.

Når jeg ser på en firer, så tenker jeg på de 4 store evangelistene som forkynte evangeliet. Det var Matteus, Markus, Lukas og Johannes.

En femmer får meg alltid til å tenke på de 5 vise jomfruer som passet lammene. Det var forresten 10 av dem. 5 var vise og ble frelst, 5 var dumme og ble støtt ut.

Når jeg ser på en sekser, så vet jeg at på 6 dager skapte Gud den store himmelen og denne praktfulle, men dessverre så urolige verden vi lever i.

Og syveren forteller meg om den 7ende dagen. Da hvilte Han fra alt arbeid og kalte dagen hellig.

Ser jeg en åtter, tenker jeg på de 8 lettsindige personene Gud sparte da Han utslettet jorden. Det var Noa, hans hustru, deres 3 sønner og deres hustruer.

Og ser jeg en nier, tenker jeg på de 10 spedalske som Gud helbredet, hvorav 9 av 10 ikke engang brød seg om å takke Ham.

Og selvfølgelig hver gang jeg ser en tier, tenker jeg alltid på de 10 bud. De 10 bud som Gud sendte ned til Moses på stentavlen.

Og ser jeg på en konge, herr Dommer, så minner det meg igjen at det finnes kun en konge i himmelen, Gud den allmektige.

Og når jeg ser på dronningen, tenker jeg alltid på salige Jomfru Maria, himmelens dronning.

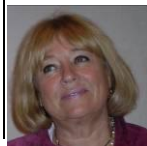
Og knekten, den vil for meg alltid stå som djevelen.

Og når jeg teller antall øyne i mitt kortspill, så vil jeg finne 365, som tilsvarende dagene i ett år. Det er 52 kort, som tilsvarende ukene i et år, det er 13 kort i en farge, samme som det er uker i et kvartal.

Det er 4 valører, det samme som ukene i en måned. Og 12 billedkort som hver tilsvarende en måned i et år.

Som De ser, herr Dommer, mitt kortspill tjener meg ikke bare som bønnebok og almanakk, men den tjener meg i høyeste grad også som en bibel. Så jeg håper, herr Dommer, at denne historien her i retten vil kunne tjene som mitt forsvar, for den er på ære og samvittighet helt sann. Jeg kan forsikre at denne historien er sann, fordi den unge soldaten som for mange, mange år siden fortalte den til meg – han er nemlig min egen far.

Det er noen år siden jeg hørte denne - "Deck of Cards". Originalen er skrevet og framført av T. Texas Tyler i 1948. Den mest kjente versjonen er vel kanskje den med Jonny Cash.

Kari Ulrichsen

Et lite bidrag til julens goder

Xmas Cake

Rør 250 g smør og 250 g brunt sukker til det er lyst og lett. Visp 5 egg godt og tilsett dem vekselvis med 250 g hvetemel blandet med 2ts bakepulver og kanel, allehånde og muskatplomme. Tilsett også rosiner, korinter og sultanrosiner (250 g av hver) samt 50 g syltet appelsinskall, 100 g finhakkede mandler og 4 ss cognac eller rom. Hell røren i en smurt form og stek kaken ved ca. 150 grader i 4 – fire timer. Kaken avkjøles til neste dag og pakkes så inn i aluminiumsfolie og plast. Om du ønsker kan du legge et marsipanlokk over kaken.

Glasuren lages av 2 eggehviter som blandes med 2 ss sitronsaft. Sikt i 500 g melis og pisk blandingen til den er krithvit og helt stiv. Dekk så kaken med halvparten av glasuren i et jevnt lag. Resten kan du smøre langs kanten og lage ”istapper”. Til pynt er det vanlig med marsipanpynt og kristtorn.

Rigemorskringle

1 kg hvetemel
100 g gjær
120 g sukker
½ ts salt
4 ts kardemomme
200 – 300 g smør
½ l melk

Fyll: 1 pose vaniljekrem og masse rosiner

Dette blir en stor kringle så oppskriften kan godt halveres.

Smelt smøret i en kjele, slå over melken og varm til ca. 37 gr. Smuldre gjæren i bakebollen, slå over væsken. Bruker du tørrgjær, blandes den med melet. Tilsett sukker, salt og kardemomme. Rør inn hvetemel til en passe fast deig som knapt kan slippe bakebollen. Ikke rør for mye i deigen. Den skal ikke bli seig. Sett deigen til heving på et lunt sted, godt tildekket.

Imens lages fyllet som anvist på pakken.

Kjevle deigen til en lang, avlang rektangulær leiv. Smør kremen utover, men ikke helt i overkant. Strø over rikelig med rosiner og rull sammen til en fast pølse. Legg den som en kringle på en smurt bakeplate eller på et bakepapir. Sett den til heving godt tildekket i ca. 30 min.

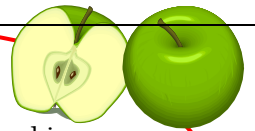
Pensle med sammenpisket egg og strø over perlesukker og mandel- eller nøttespon eller hakkede mandler eller nøtter.

Stek kringlen på nederste rille i ovnen ved ca. 200 gr. I ca. 30 min.

Avkjøl på rist og server kringlen nystekt og gjerne lunken. Den egner seg meget godt til å fryse.

Flamberte epler

Skrell 4 store epler og fjern kjernehuset, del dem så i to. smør 5 ss ripsgele i bunnen av et ildfast fat. Eplene legges i fatet med flatsiden ned, dryss 4 ss med hakkede mandler over. Ha lokk på fatet og

Mango/Papaya chutney”La cassia Del Puerto”

1 Mango
1 Papaya
½ slangeagurk

1 rød pepper eller chili
1 ss koriander
1ss brunt sukker
Salt/pepper

Alt skjæres opp i små biter – passer til alt.
Fikk den av en kokk i Spania – Kari Ulrichsen

Denne PAI'EN dukket opp på Facebook for noen uker siden, og den kan anbefales på det varmeste:

Bunnen av en ildfast form eller en kakeform dekkes med skrelte epleskiver, 3-5 mm tykke.

Bland sammen 3 dl mel og 2 dl sukker og helle dette over.

Om ønskelig, kan kanel strøes over eplene eller blandes med sukker og mel.

Det hele dekkes med tynne skiver av smør eller margarin, bruk ostehøvel. Strø over litt sukker, evt. sirup. Jeg brukte honning, som var aldeles utmerket.

Dessert

2 fersken eller nektariner
125 gram mascarponeost
100 gram jordbær
Skallet fra ½ sitron
10 basilikumblader
Blandes sammen i en kjøkken maskin.
Smakes eventuelt med litt sitronsaft

Vin - Franz Haas Moscato Rosa 2003

Odd Fellow på Island

Etter hvert så har vi truffet og blitt kjent med en del søstre fra de andre nordiske landene, men Island har vi hørt lite om.

Derfor kommer jeg her med litt informasjon om våre islandske søstre og brødre.

Den første Odd Fellowloge på Island var nr. 1 Ingólfur som ble stiftet 1. aug 1897.

Den første søsterloge – Rebekkaloge nr. 1 Bergpóra ble stiftet 21. mai 1929.

Island har 9 logebygninger, 23 broderloger og 14 rebeekkaloger som styres av den islandske storloges bestyrelse. Ordenens overordnede er den islandske Stor Sire.

Storlogen er ordenens lovgivende forsamling, og der sitter representanter for alle logene.

ca 1 % av islands befolkning er med i ordenen.

Her er en oversikt over antall brødre og søstre som er med i de nordiske logene:

Sverige	ca 40.600
Norge	ca 23.500
Danmark	ca 15.000
Finland	ca 8.700
Island	ca 3.400

Brit Iser ønsker alle sine søstre en fredelig jul og et godt nytt år!

Glade jul, Hellige jul - eller Stille natt.

Da presten Joseph Mohr møtte organist Franz Gruber i St. Nikolas kirke i Oberndorf i Østerrike tidlig julaften morgen, var Gruber meget oppskaket. En mus hadde gnagd hull i orgelbelgen – orgelet var ødelagt, og kunne ikke repareres i tide til midnattsmessen. Dette var den 25. desember 1818. Til trøst og oppmuntring for alle dem som ville savne orgeltonene under julegudstjenesten, lagde så Mohr og Gruber en sang, "Stille Nacht", som de framførte sammen med to søstre og en flokk barn for en fullsatt kirke om kvelden.

Først om våren kom en orgelreparatør fra Tyrol, Karl Mauracher, til Oberndorf for å få skikk på instrumentet. På den tid hadde presten reist fra byen, og de fleste hadde glemt hele sangen. Men Mauracher fikk høre om opptrinnet på julaften, fattet interesse for den nyskrevne sangen, og da han dro tilbake til Tyrol, hadde han med en avskrift både av teksten og notene. Slik ble han den som gjennomførte den første etappen på den lange reisen som skulle føre "Glade jul" ut over hele vår vide jord.

Kari Ulrichsen

STILLE NATT! HEILAGE NATT (Tekst: ukjent)

*Stille natt! Heilage natt!
Alle sov, eine att
Sit dei unge, dei utvalde to,
Ser på barnet, så lukkeleg no:
Sov i himmelsæl ro!
Sov i himmelsæl ro!*

*Stille natt! Heilage natt!
Hyrdingar fåt høyra radt:
Frå den himmelske englehær
tonar til dei frå fjern og nær:
Krist, vår Frelsar, er her!
Krist, vår Frelsar, er her!*

*Stille natt! Heilage natt!
Jesusbarnet vår dyre skatt!
Kjærleik lyser frå bodskapsord
til dei lengtande folk på jord.
Jesus er gáva vår stor!
Jesus er gáva vår stor!*

BETRAKTNINGER FRA EN LOGEBROR - ADVENT

BROR ROLF LEDAL KOMMER HER MED BETRAKTNINGER BÅDE OM UNGDOMSTIDENS SKYGGESIDER, JULEMARSIPANENS FRISTELSER OG OM ADVENTSTID OG JULEFEIRING.

ARTIKKELEN HAR ET INNHOLD SOM KLART HØRER HJEMME I ET LOGEBLAD, DEN OMHANDLER PÅ EN MÅTE HVERDAGEN SETT I ET ORDENSMESSIG PERSPEKTIV – MED VÅRE BUDORD OG DEN GYLNE REGEL SOM RESONANS.

Med høsten kommer de mørke kveldene langsomt krypende, og for mange de mørke tankene også. I den bekjentskapskretsen vi som foreldre til tenåringer får gjennom våre barn, blir vi også kjent med skyggesidene av den relativt sorgfrie og luksure norske ungdomstiden. Min høst har så langt medført kjennskap til flere forhold som spenner fra suicidale tegn og psykiatrisk behandling, til tenåringssex og eksperimentering med rus helt ned til 12-årsalderen.

De utfordringer dette byr på for min kone og meg selv som mennesker, er på ingen måte i nærheten av de utfordringer det byr på for de som er oppi situasjonen, unge og uerfarne som de er, men de gir oss uansett litt å bryne oss på. Det er jo våre barns venner som på et eller annet vis har havnet opp i slike situasjoner, og vi som foreldre har et ansvar for ikke bare våre barn, men også for å forsøke å støtte deres venner og i den grad de ønsker eller trenger det, rådgi de på best mulig måte.

Mange ganger kan det kanskje være enklere for de unge å snakke med andre voksne enn sine egne foreldre. De følelsesmessige bindingene er svake, noe som kan medføre at objektiviteten er lettere tilgjengelig. Utfordringen er uansett der, og problemene som de unge opplever fortøner seg som så store at situasjonen virker håpløs. Foreldre vil jo som oftest det beste for sine barn, og har gjerne egne erfaringer som de har opparbeidet seg gjennom feil de selv har begått. Feil som de helst ser at egne barn slipper å gjøre for å vinne erfaringer, og veien til å nedlegge veto er kort.

Barna er på sin side mer opptatt av å leve sitt liv på den måten de selv ønsker, eller tror de ønsker. Presset fra omgivelsene kan være stort, og det er nok ikke lettere for dagens ungdomsskoleelever å si nei til sex, når flertallet av venner gir uttrykk for at den seksuelle lavalder er alt for høy. Kiosk-eiere som sliter med omsetningen og sper på med tobakksalg til 12-åringer legitimerer bruk av rusgifter for barn som så absolutt ikke er modne nok til å forstå rekkevidden av sine valg.

Denne higen etter å få smakebiter på voksenlivet er gjerne basert på en trang til utforske nytelsessiden av voksenlivet, og den mer ansvarlige delen av voksenlivet er ikke like fremtredende i barnas forståelse av de voksnes tilværelse. Adventstiden fremstår som lang og nærmest uutholdelig, og i

fra sin venteposisjon fokuseres det kun på de gavene som man snart skal få.

Parallellene til vår tids julefeiring i de privilegerte norske hjem er store, noe som bringer meg over til den tiden som vi snart går inn i, den kirkelige adventstid. Med en stor dose forbauselse, samt en ikke så rent liten porsjon begjær registrerte jeg at julemarsipanen dukket opp i butikkene i nærområdet før 1. oktober.

Julemarsipan er en tradisjon i vårt hus, og det er ikke fritt for at jeg setter pris på en liten marsipanbit til andre tider av året, også, men nesten tre måneder før julaften er å dra den kommersielle adventstiden for langt.

Kanskje burde vi nordmenn som ellers har mange anledninger til feiring på vårparten, begynne å se seg om etter andre lyspunkter i mørketiden enn en overdrevet lang adventstid. Som nordmann med en liten dash utenlandsk blod i årene, synes jeg det er greit at barna i heim og nabolag har plukket opp en liten tradisjon fra det store utland, nemlig feiringen av allehelgensaften eller Halloween om man heller foretrekker engelske lånord. Denne feiringen er opprinnelig en markering av alle de helgener som ikke er kjent. For oss som ikke er katolske er nok ikke kjennskapet til helgener stort i det hele tatt, men feiringen har også en annen side. Det er en minnemarkering over de som ikke lenger er blant oss, og med tanke på mine røtter som går tilbake til Wales, Irland og Frankrike, så er dette en anledning til å minnes mine forfedre.

En positiv sideeffekt av denne feiringen, er at den stadig mørkere høsten med sine kortere dager avbrytes med en positiv opplevelse, hvor store og små har noe å se frem til. Knask eller knep, groteske gresskarfjes, spøkelseshistorier avløser høstfargene som har prydet nabolaget, og adventstidens lilla fargetone kommer oss i møte.

Når snop og spetakkel er unnagjort, er det jo bare noen få uker til julebasarer, juleverksteder og skoleavslutninger står for døren. De positive forventningene er store, og lyspunktene er mange og står tett i kø. Med den første førjulssnøen blir det også lysere rundt oss, og kanskje kan man få gleden av å spasere en tur i et fullmånebelyst hvitkledt terreng, sammen med noen som står en nær.

Min oppfordring i den stadig mørkere høsttiden går da ut til alle brødre og søstre: ta vare på dere selv og deres medmennesker. Høsten kan være tung og lang, og det eneste "offisielle" lyspunktet for mange er først når julen kommer, enkelte har kanskje ikke det en gang! Finn noe å feire, og gjør det med venner og familie, og for de mest dristige kan det kanskje gå an å inkludere noen man ikke kjenner i sitt liv, også.

For alle de som ikke ønsker å tenke på høsten i det hele tatt, har jeg også et tips. Finn frem en fransk aksent som er en episode av 'Allo, 'Allo verdig, og husk at på fransk er H stum, S og T i slutten av et ord er også stumme, og Ø finnes ikke i det franske alfabetet...

Med broderlig hilsen i V., K. og S., ønsker jeg alle en god adventstid! Ta gjerne en pause i høstens program for en liten skål for de som har gått bort og minnes de med et smil, selv om tårene kanskje presser på.

Rolf J. Ledal (han som ikke alltid er like kort i sine formuleringer som i sine tanker...)

Flere av våre søstre fylte runde år i 2010:

Bragne, Reidun	60 år
Dahl, Marvel	90 år
Due, Gerd H.	90 år
Hagberg, Karin J.	85 år
Haustraen, Torgunn	70 år
Hjartholm, Vigdis	60 år
Høgåsen, Wenche	60 år
Knudsen, Anna Marie	70 år
Schønland, Randi	70 år
Smebye, Bjørg	90 år
Solli, Torill M. E.	60 år
Uhlmann, Kirsti	50 år

Vi gratulerer så mye.
Dessverre har vi ikke bilder av alle,
men her kommer i hvert fall bilder av
dem jeg har i arkivet.

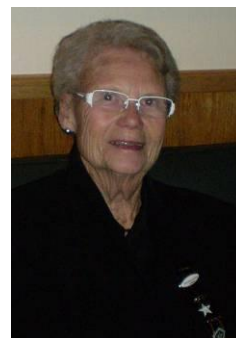

Sosialaften - 2010

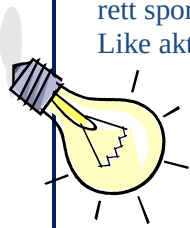

Sosialkomiteen ønsker å takke alle søstre for en fantastisk jobb på vår Sosialaften. Vi fikk inn et kjempeflott beløp – ca 30.500,- som forhåpentligvis kan utrette mye godt. Takk også til alle de som tok seg tid til å komme og å kjøpe lodd. Kirsti Uhlmann vant begge servisene. Det var utrolig mange flotte gevinster. Bl.a. et stort bilde av Marianne Hekse, som Brit Iser kunne ta med seg hjem.

Skulle du trenge litt inspirasjon til å spare på strømmen, kan kanskje denne låten få deg på rett spor.

Like aktuell i dag som ved krigstiden? Det blir i hvert fall en billigere strømregning!

SPARESANG

Kurt Valner

"Når lysene slukkes der hjemme"

Mel. Når lysene tennes der hjemme

Kan du huske hver kilowatt-time
som i fellesskap vi to har spart.
Og hvis alle som en ville bli med
da blir fremtiden lys, det er klart.
Hver gang lysene slukkes der hjemme
spares vann i hvert vannmagasin.
Og hver dråpe er hjelp til å fremme
kraft til varme og til industri'n.

Hver gang lysene tennes der hjemme
Husk å slukke dem så fort som du kan.
Aldri må hjemmets lys du vel glemme
før en vårsol gjør is om til vann.
Hver gang lysene slukkes der hjemme
Spares vann til hvert vannmagasin
og hver dråpe er hjelp til å fremme
kraft til varme og til industri'n.

TANKER

Noen ord fylt med tanker
vil jeg sende deg til jul.
Skulle - liksom blomster,
fylle huset der du bor.

Fra mitt hjerte skal de komme
spre litt glede i ditt sinn.
Ønske for det nye året
som nå snart skal ringe inn.

På den veien du skal vandre
Må de ville blomster gro
Og din verden fylt av solskinn
Og ditt hjerte fylt av tro

Og de tårer som vil renne
må av glede springe frem.
Og den gleden du skal finne
kan du dele med en venn.

Fredelig jul og ett godt nytt år
til alle mine søstre.
Søsterlig hilsen Guri B

NÅ ER DET JUL -

og vet dere at:
I følge viltneemnda vokser det ut
horn på reinsdyrene hver som-
mer.
Hanndyrene feller hornene i
begynnelsen av vinteren, sent i
november eller først i desember.

Mens hunndyrene beholder
hornene til etter de har født om
våren!

Konklusjonen blir da at nissens
reinsdyr må ha vært hun-
dyr!!!!!!!

Vi burde ha skjont det for lenge
siden ... bare hunndyr ville være
i stand til å dra rundt på en fet
mann i rød fløyelsdress i slede
uten å miste retningsansen eller
tålmodigheten!

God jul jenter!

JULEFRED

Så hvitt og stille
det daler ned
med bud om vennskap
og julefred.
Litt stemningsfulle
foruten lyd
de danser sammen,
det er en fryd.
Med hvite snøfnugg
min tanke går
til gode venner,
som hilsen får.
Det er så vakkert
så friskt og hvitt.
Jeg kjenner glede
i hjertet mitt.

Med god jul og et godt
nytt år til alle mine
søstre fra Gerd M

*Jeg venter på jul - jeg - kommer den snart? De andre de snakker og snakker - om julegotter og alskens
rart. Om søte små lys som skinner så klart - på et tre - og en masse pakker!*

*Mor sier - jeg er så liten jeg - men hvis jeg er en snill liten pike - da kommer julen også til meg.
Men den som er liten blir jo så lei av å vente, å vente, å vente.....*

*Men snart er den her - julen - for både de små - og oss "litt større" - ta godt vare på dere
selv - nyt det som nytes kan - så møtes vi igjen på nyåret - må vi alle få en fredfull jul!*

I Vennskap, Kjærlighet og Sannet - Redaksjonskomiteen.

